

„Akarom, tisztulj meg!”

Időpont: 1965. január 24. K. Anikó-Hajnalka keresztelési igehirdetése

Helyszín: Győr - Nádorváros

Alapige: Mt 8,3

És kinyújtván kezét, megilleté őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.

Isten drága ajándéka egyházunk számára a perikopa-rendszer. A vasárnapok igéjét nem mi választjuk, hanem úgy kapjuk. Ez őriz meg minket attól, hogy a Bibliába belemagyarázzuk saját vágyainkat, s Isten vezetésének hitelesítő pecsétjével lássuk el emberi elgondolásainkat.

A mai vasárnap óegyházi evangéliumi perikópája, Mt 8,1–13 két történetet tartalmaz. Az egyik egy bélpoklos megtisztítása, a másik a kapernaumi százados szolgájának meggyógyítása. Az előbbi történetből való Jézusnak az a mondása, melyet e drága kisgyermek keresztelésénél Istentől kapott igeként elétek akarok állítani.

Jézus mondja: Akarom, tisztulj meg! Kicsit idegenül hangzik. Nem kétséges, hogy Jézusnak joga van így beszélni. Neki joga van akarni, mert neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Tehát nem kétséges, hogy nemcsak joga, de hatalma is van hozzá. Egész élete példája is ezt mutatja.

Amikor csendet parancsol, a tenger vihara elcsitul. Mikor a betegségnek azt mondja: Távozz! – a beteg meggyógyul. Mikor a kősziklával lezárt sír előtt megáll, és akaratának nyilvánításával kihívja a rothadásból a holtat, akkor Lázár feltámad. Mégis azt kell mondanunk, hogy ahogyan mi Jézust ismerjük és szeretjük, ebből a szótárból hiányzik ez a szó: akarom! Igaz, hogy ezt a parancsoló szót máskor is használja, ha nem is ebben a nyelvtani formában, de itt különösen – majdnem azt kell mondanom, hogy keresztyén érzékenységünket és ízlésünket bántó módon – hangsúlyozza nemcsak a személyét, hanem akaratát is: Akarom, tisztulj meg!

Máskor nem így viselkedik. Máskor nem az akaratával, hanem szívével közeledik az élet eseményeihez, a szeretet szelíd hangja szól belőle, és mi úgy érezzük, hogy ez jobban illik hozzá. Máskor olyan szelíd és lágy, ebben a történetben és megfogalmazásban olyan rettentően határozott és kemény. Máskor hitet keres az emberben, s rajta végzett csodáját így indokolja: „A te hited megtartott tégedet!” Itt a bűnbocsánatot, életet és üdvösséget a saját akaratából adja. Megtisztítja a bélpoklost nem azért, mert megsajnálta, hanem azért, mert akarja, és meg is teszi.

Minél mélyebbre néz bele az ember Jézus e kijelentésébe, annál jobban látja, hogy a mai napra adott és kapott ige mennyi evangéliumot tartalmaz. Ebben a megfogalmazásban, amikor ő egy bélpoklos embernek azt mondja: Akarom, tisztulj meg! – benne van az, hogy ehhez a kérdéshez Jézus nem úgy viszonyul, mint aki csak szeretné, hogy ez az ember megtisztuljon, hanem úgy, mint ég és föld Ura, mint betegségek felett parancsoló hatalom: Akarom, tisztulj meg!

Milyen nagy dolog, hogy a kisgyermek mellett a mi Urunk a keresztség órájában és az ezután következő életében nem úgy áll, mint akinek szíve tele van lágysággal, melegséggel, szeretettel, hanem úgy, mint akinek hatalma, akarata van, s aki ezt az akaratát végrehajtja ennek a gyermeknek életében, mert neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Ő ezzel a hatalommal él is. A golgotai kereszt tesz bizonyosságot előttünk arról, hogy mikor életünkről van szó, akkor annyira akarja szívünk megtisztítását, hogy még a saját életét is hajlandó letenni érte a kereszten.

Hadd legyen számunkra hát a mai evangéliumnak ez a mondata drága evangélium. Jézus nem tehetetlen kotlósként jár kiscsibéi között, nem így jár itt sem, mikor ennek a kisgyermeknek a jövődjét formálja, hanem úgy, mint akinek hatalma van, és aki ezt mondja ennek a gyermeknek: Akarom, tisztulj meg!

Az ősegyházi evangélium világosan megmutatja azt is, hogy bár Jézus a saját vérével tisztítja meg e gyermeket, ezt a tisztítást nélkülünk nem végzi el. Akarjátok-e ti is azt a munkát, amit Jézus akar, akarjátok-e ti is, hogy megtisztuljon?...

Édesanya! Akarod-e ezt a gyermeket megfürdetni a Krisztus büntörlő vérében?...

Édesapa! Nemcsak szeretnéd tisztának látni ezt a gyermeket, hanem akarod is?... A szívedet le tudja benned győzni az akarat?...

Testvérek! Akarjátok, hogy ez a kis testvéretek megtisztuljon?... A Krisztus jó illata száll belőletek majd feléje?...

Keresztszülők! Ott lesztok-e mellette imádságaitokkal nemcsak azért, hogy élete megőriztessék, egészsége megmaradjon, szülei felnevelhessék, hogy boldog élete legyen, hanem azért is, hogy megtisztuljon?...

Gyülekezet és egyház! Akarjátok-e, hogy ez a gyermek megtisztuljon?...

Jézus akarja! Ezért halt meg a kereszten, és ezért keresztelteti meg ezt a gyermeket. Erre teszünk ma ígéretet szülők, keresztszülők, család, gyülekezet és egyház. Akarjuk-e megtartani ígéretünket?...

Persze nem szabad s nem lehet bezárni fülünket és szívünket az előtt sem, hogy van egy harmadik rövid kérdés is ezzel kapcsolatban. Jézus mondja: Akarom! Szeretném hinni, hogy az egész gyülekezet rámondja: Akarom! Vajon ez a gyermek akarja-e? Persze ma még nem, most és itt nem nyilváníthatja akaratát. Most a keresztszülők, család és egyház felelünk helyette, és mi azt feleljük: Akarom! Rajtunk van a felelősség, hogy majd egyszer, mikor szóra nyílik szája, mikor szíve megtanul szeretni, mikor értelme megnyílik, mikor Isten szeretetének nagysága felragyog előtte, alá üti-e akaratának pecsétjét a mi nyilatkozatunk alá: Akarom, tisztíts meg!

Úr Jézus, fogadd kegyelmedbe a keresztség által e kisgyermeket, tedd egyházad élő tagjává, hogy neked éljen már itt e földön, egykor pedig veled éljen az örökkévalóságban is!

Ámen.